Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

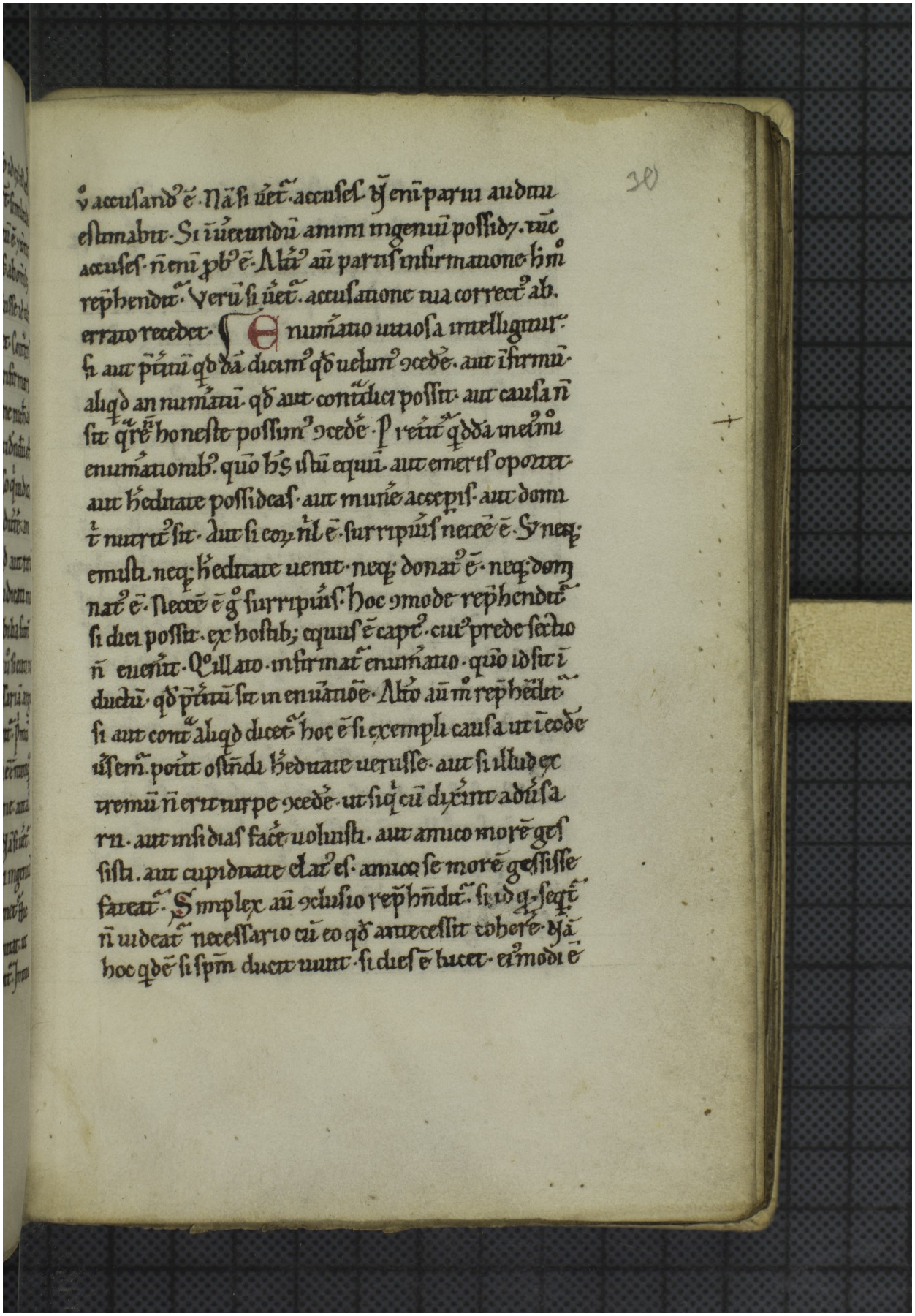

30

v accusando e. Nā si uet accusel. ij enī parui audiui
estimabit. Si iucundū animi ingenuū possidet. tuc
accusel. nī enī pb e. Alū aū parui infirmatione hi m
reprehendit. Verū si uet accusatione tua correct ab.
erratio recedet. ¶ Enumratio uitiosa intelligitur
si aut pitū qd dā dicim qd uelim cede. aut ifirmū
aliqd an numratū. qd aut contēdici possit. aut causa nī
sit qre honeste possim cede. Preterit qdda in eiūmo
enumrationib. quo hs istū equū. aut emeris oportet
aut heditate possideas. aut munē accepis. aut domi
t nutrit sit. aut si eo nl e surripuis necce e. Sy neq;
emisti. neq; heditate uenit. neq; donat e. neq; dom
nat e. Necce e g surripuis. Hoc modo reprehendit
si dici possit. ex hostib; equus e capt. cui prede sectio
ñ euenit. Quillatio infirmat enumratio. quo id sit i
ductū. qd pitū sit in enūratione. Alto aū m reprehēdit
si aut contē aliqd dicet. hoc e si exemplī causa ut i eode
ūsem. potit ostēdi heditate uenisse. aut si illud ex
tremū ñ erit turpe cede. ut siq cū dicim adūsa
rii. aut insidias face uolunti. aut amico more gesi
sti. aut cupiditate elat es. amico se more gessisse
fateat. Simplex aū conclusio reprehēdit. si id q. seqt
ñ uideat necessario cū eo qd antecessit cohere. Ya
hoc qdē si spm ducit uerit. si dies e lucet. eiūmodi e